

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2583/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., општина ..., као правног следбеник покојне ББ, бивше из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Саша Јаношевић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Урош Цветојевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1677/22 од 01.09.2022. године, у седници одржаној 19.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1677/22 од 01.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија друготуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1677/22 од 01.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 903/21 од 01.02.2022. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па је утврђено према туженом ГГ да је тужилца власник к.п. бр. ..., њива 4. класе, површине 89,82а, уписане у л.н. бр. .. к.о. ..., по основу одржаја, што је тужени дужан да призна и дозволи тужилци да се на основу ове пресуде укњижи као власник наведене непокретности код Службе за катастар непокретности у Петровцу на Млави без присуства туженог и његовог посебног одобрења или накнадне дозволе. Ставом другим изреке обавезани су тужени да солидарно тужилци на име трошкова парничног поступка исплате 310.809,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1677/22 од 01.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави П 903/21 од 01.02.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, друготужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и

предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији друготуженог. Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на основу одржаја, који тужбени захтев је усвојен применом одредбе члана 28. став 2. и члана 72. Закона о основама својинско-правних односа. Ревизијом друготуженог указује се на чињенице које се тичу смрти тужиле, те су разлози ревизије процесне природе. Примена института изузетне дозвољености ревизије резервисана је само за питање из домена примене материјалног права. У ревизији друготуженог се указује на питање процесног права из домена прекида поступка и наставка поступка у случају смрти странке из одредбе члана 222. став 1. тачка 1. и члана 225. став 1. ЗПП, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних чланом 404. став 1. ЗПП, при чему је првостепени суд решењем П. 903/21 од 20.11.2024.године утврдио прекид поступка услед смрти тужиле и наставак поступка, све применом наведених одредби ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија друготуженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине је поднета дана 31.05.2018. године, а вредност предмета спора је 1.333.392,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**